

CONFORM CU ORIGINALUL

SENAT	
BIROUL PERMANENT	
Nr.	667
Data.	3. VI. 2019

Parlamentul României

Senat

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări

XIX/85/2018/ ..03.06... 2019

RAPORT

Asupra solicitării Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție de formulare a cererii de efectuare a urmăririi penale față de domnul senator Călin Constantin Anton Popescu Tăriceanu,

în Dosarul penal nr. 532/P/2018

În temeiul art. 109 alin. (2) din Constituția României, republicată, al art. 12 și urm. din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată, cu modificările ulterioare, al Deciziei Curții Constituționale nr. 270/2008 și al art. 160 și urm. din Regulamentul Senatului în vigoare, Procurorul General a transmis Senatului României solicitarea Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin adresa 2666/C/2018 din data de 7 noiembrie 2018, anexând referatul din data de 6 noiembrie 2018, întocmit de procurorii Direcției Naționale Anticorupție în **dosarul penal nr. 532/P/2018** al Secției de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, împreună cu copii ale materialului probator din acest dosar, respectiv 73 volume, în vederea formulării cererii de începere a urmăririi penale împotriva domnului **senator Călin Constantin Anton Popescu Tăriceanu – președintele Senatului – pentru săvârșirea, în exercitarea funcției de prim-ministru al Guvernului României, a unei infracțiuni de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) Cod penal rap. la art. 6 și art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.**

Având în vedere dispozițiile art. 161 din Regulamentul Senatului, Biroul permanent, în ședința din 12 noiembrie 2018, a hotărât transmiterea scrisorii și a referatului PÎCCJ, prin care acesta solicită formularea cererii de efectuare a urmăririi penale față de domnul senator Călin Popescu Tăriceanu, la Comisia juridică.

Procedura desfășurată a comportat mai multe dezbateri, atât în Biroul permanent, cât și în Comisia juridică, iar senatorilor care și-au exprimat intenția de a studia documentele

transmise la comisie cu privire la acest dosar li s-a asigurat accesul la documente. Durata de analiză a fost prelungită și de faptul că cele 18.755 file, cuprinse în cele 73 de volume, nu au fost opisate.

În temeiul dispozițiilor art. 109 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 12 din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată, „**Numai Camera Deputaților, Senatul și Președintele României au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor.**”

În temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată: “**Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți ori arestați preventiv sau la domiciliu fără încuviințarea Camerei din care fac parte și fără a proceda la ascultarea lor.**”

În temeiul art. 160 din Regulamentul Senatului în vigoare, “**Senatul are dreptul să ceară doar urmărirea penală a senatorilor care sunt sau au fost membri ai Guvernului**”.

Luând în considerare atât susținerile procurorilor, cât și audierile din comisie, relevăm următoarele:

Referatul PÎCCJ – DNA, Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție:

În perioada decembrie 2004 – 22 decembrie 2008, Călin Popescu Tăriceanu a îndeplinit funcția de prim-ministru al României. Totodată, în intervalul 2005 – 2009, acesta a avut și calitatea de președinte al Partidului Național Liberal. În perioada 2007 – 2008, Călin Popescu Tăriceanu a beneficiat de serviciile unei echipe de consultanți, prețul acestora (cca două milioane de euro) fiind justificat atât de complexitatea consultanței politice oferite (cercetarea opozițiilor politici, urmărirea opiniei publice, actualizarea mesajelor publice, monitorizarea mass-media, strategii de comunicare, creație publicitară, pregătirea candidatului pentru dezbateri televizate etc.), cât și de numărul mare de persoane care lucrau în cadrul echipei, dar și de prestigiul internațional al acestora.

Plățile pentru aceste servicii urmau să fie efectuate către compania STG Ventures LTD. Pentru plata parțială a acestei datorii personale a demnitarului, a fost folosită suma de 800.000 dolari, provenind de la Fujitsu Siemens Computers GsmbH, care reprezenta un comision din contravaloarea plăților efectuate de statul român către această companie și cu privire la care există bănuiala rezonabilă că reprezintă o contraprestație pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu de către Călin Popescu Tăriceanu pentru adoptarea Hotărârilor de Guvern nr. 199/2008, 645/2008, 1193/2008 și 1451/2008.

În urma unei percheziții informatice efectuate asupra unor medii de stocare ridicate, a fost identificat un înscris datat cu luna decembrie 2007, care atestă că anumite persoane i-au făcut o ofertă comercială primului-ministru Tăriceanu, prin care îi propuneau demnitarului să continue colaborarea anterioară și să îi presteze servicii de consultanță politică în cursul

anului 2008. Oferta i-ar fi fost adresată personal lui Călin Popescu Tăriceanu, iar detalierea serviciilor care urmau să fie prestate relevă că acestea vizau, în principal, imaginea și mesaje ale politicianului, precum și ale partidului pe care îl conducea, precum și poziționarea acestuia prin raportare la rivalii politici.

Serviciile urmau să fie prestate într-un interval de 13 luni (decembrie 2007 – decembrie 2008), iar prețul care urma să fie plătit era 2.000.000 USD, excluzând cheltuielile pentru angajarea institutelor române de sondare a opiniei publice, costurile de deplasare și cazare pentru consultanți, ori taxa pe valoare adăugată, care urmau să fie achitate separat. Plățile pentru aceste servicii urmau să fie efectuate către compania STG Ventures LTD. Discuțiile referitoare la realizarea acestei înțelegeri au fost purtate cu prim-ministrul Călin Popescu Tăriceanu și cu un înalt funcționar din anturajul acestuia, care, ulterior, a fost desemnat să gestioneze relația cu echipa de consultanți, așa cum rezultă din declarațiile unor martori. Călin Popescu Tăriceanu a acceptat oferta comercială prezentată anterior, împrejurare confirmată de faptul că, pe parcursul întregului an 2008, anumite persoane, împreună cu o echipă internațională de experți, au prestat serviciile descrise în cuprinsul documentului.

La data de 15 aprilie 2004, a fost semnat de Guvernul României, prin împuternicitul său SGGR, și de Microsoft Ireland Opretaion Limited, prin împuternicitul său Fijitsu Siemens Computers GesmbH Austria, Contractul comercial de închiriere de licențe referitor la produsele Microsoft folosite în administrația publică centrală. Întrucât comenzile anuale corespunzătoare produselor Microsoft nu au fost transmise și nu au fost achitate conform calendarului asumat, începând cu anul 2006, reprezentanții Fujitsu Siemens Computers GesmbH și Microsoft Ireland Operation Limited au efectuat numeroase demersuri oficiale, către SGG și către primul-ministru, cărora le-au transmis mai multe adrese prin care solicitau respectarea obligațiilor contractuale, fără succes. Pentru a obține efectuarea plăților restante, un director de vânzări din cadrul Fujitsu Siemens a hotărât să contacteze demnitarii români cu atribuții în derularea contractului și să le ofere o sumă de bani în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu. În acest sens, un asociat al unei societăți care acordase consultanță politică PNL i-a promis acestui director de vânzări (Fujitsu Siemens) că îl va pune în contact cu primul-ministru al României, singura persoană în măsură să creeze acele pârgii prin care toate instituțiile cu atribuții în actualizarea comenzilor de licență să contribuie, potrivit propriilor atribuții, la respectarea obligațiilor contractuale.

Din analiza probelor cauzei, menționează procurori, rezultă bănuiala rezonabilă că, în cursul anului 2007, Călin Popescu Tăriceanu ar fi pretins, iar în cursul anului 2008 ar fi primit, în mai multe tranșe, în mod indirect, foloase materiale (suma de 800.000 dolari) de la reprezentanții companiei austriece Fujitsu Siemens Computers GsmBH, în schimbul exercitării atribuțiilor care îi reveneau în legătură cu adoptarea hotărârilor de Guvern menționate mai sus. La săvârșirea faptei, ar fi participat și alte persoane, care fie ar fi intermediat realizarea înțelegerii și ar fi stabilit cu reprezentanții companiei cuantumul comisionului care urma să fie plătit, fie au confirmat implicarea demnitarului și ar fi gestionat modul de utilizare a foloaselor materiale remise în favoarea acestuia.

Infrațiunea s-a consumat în cursul anului 2007, cu ocazia pretinderii comisionului, iar acțiunile care intră în conținutul elementului material al infracțiunii s-au epuizat la data de 25.11.2008, când s-a realizat ultima plată în favoarea demnitarului și a fost stinsă datoria acestuia pe care o avea față de compania STG Ventures, moment în care s-a finalizat acțiunea de primire a foloaselor materiale care făceau obiectul înțelegerii. Din analiza coroborată a probelor, rezultă suspiciunea că suma de 800.000 dolari plătită de Farley Enterprises LLC către STG Ventures LTD reprezintă, în realitate, contravaloarea acestor servicii de consultanță prestate în favoarea lui Călin Popescu Tăriceanu.

Pentru transferul comisionului promis demnitarului român (Călin Popescu Tăriceanu), au fost folosite mai multe companii offshore, înființate în anul 2008.

Audieri în comisie:

În temeiul art. 160 alin. (2) din Regulamentul Senatului, domnul Călin Popescu Tăriceanu s-a prezentat la audiere, la Comisia juridică, în ședința din 4 decembrie, însoțit de avocatul dânsului, formulându-și apărările în dosarul aflat pe rolul comisiei și depunând note scrise, pentru a aduce clarificările necesare.

Domnul senator a precizat că acuzațiile aduse în dosar sunt lipsite de temei, întrucât adoptarea hotărârilor de Guvern menționate de procurori a fost determinată de faptul că firma Microsoft este cea care a sesizat Guvernul, la vremea respectivă, cerând intrarea în legalitate, și există o amplă corespondență în acest sens între Guvernul român și firma Microsoft. Gestionarea acestei problematici a fost stabilită în responsabilitatea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației. În anul 2008, s-au adoptat patru hotărâri de Guvern care să rezolve această chestiune. Ministerul în cauza a realizat o inventariere a tuturor licențelor existente în administrația publică și a stabilit care este suma datorată firmei Microsoft. Ulterior, s-a stabilit că trebuie plătit și T.V.A. Termenul de derulare a contractului începea în anul 2009. Prin urmare, Guvernul României nu a făcut nicio favoare nimănui, ci a asigurat intrarea în legalitate a utilizării licențelor Windows. Mai mult, Guvernul nu a efectuat nicio plată către Microsoft pe perioada exercitării funcției de prim-ministru de către domnia sa, în buget nefiind prevăzute sume cu această destinație, la momentul respectiv. Domnul senator Tăriceanu a susținut că nu cunoaște datele privind modalitatea de calcul a numărului de licențe acordate în anul 2003. În anul 2008, atât numărul de instituții, cât și schemele de personal au crescut, în comparație cu anii 2003 și 2004. De asemenea, ulterior anului 2004, au fost livrate calculatoare în școli.

De altfel, în referatul procurorilor, nu există nicio mențiune clară referitoare la faptul că Guvernul ar fi făcut o favoare firmei Microsoft. Pretinsa mită în schimbul unor favoruri (a se vedea e-mailul privind oferta comercială a consultanților în 2007 – 2008, în valoare de două milioane de dolari) nu e urmată de vreo corespondență care să ateste că domnia sa (Călin Popescu Tăriceanu) sau Partidul Național Liberal acceptă această propunere.

Acuzațiile din dosar, apreciază domnul senator, sunt incomplete, bazându-se pe pagini anonimizate, clasificate, netraduse, neopisate, urmărind să facă imposibilă studierea celor 73 de volume în vederea exercitării dreptului la apărare. Nu este identificată fapta de luare de mită într-una dintre formele pretinderii, promisiunii sau înțelegerii, deși acestea sunt menționate în referat. Nu este identificată persoana de la care ar fi primit mită. Consultanța politică de care ar fi beneficiat domnia sa a fost, în realitate, prestată către Partidul Național Liberal (există un contract între PNL și Multimedia Political Communication SRL, precum și declarații de martori). Niciunul dintre martorii audiați în dosar nu afirmă despre premier că ar fi pretins vreun folos. Acuzația conține date false, vorbindu-se despre un dosar în care domnul senator Tăriceanu ar fi fost trimis în judecată, în fața ÎCCJ, alături de alte persoane, având ca obiect obținerea în mod ilegal a unei suprafețe de teren, or, dânsul menționează că dosarul respectiv e pe rolul Curții de Apel Brașov și nu e inculpat în acel dosar.

De asemenea, acuzația este confuză, reținându-se că beneficiar al folosului în cadrul infracțiunii de luare de mită este STG Ventures LTD, fără să se stabilească vreo legătură cu această societate (pentru că nu există), iar din alte mențiuni și probe, rezultă că beneficiar al folosului este Partidul Național Liberal. Totodată, acuzația se referă la infracțiuni în privința cărora a intervenit prescripția (în anul 2017), termenul de prescripție de 10 ani curgând de la data presupusei pretinderi sau primiri, adică din anul 2007. Acuzația contrazice autoritatea de lucru judecat a unor hotărâri judecătorești, prin care PNL a fost obligat la plata sumelor identificate în sesizare ca fiind „mită”, la cererea firmei de consultanță politică Multimedia Political Communication SRL, aspect ușor de verificat pe portalul instanțelor.

Domnul senator apreciază, de asemenea, în notele depuse la comisie, că „Elementele de fapt care au precedat sesizarea, în principal activitatea mea parlamentară, concentrată asupra limitării și eliminării abuzurilor săvârșite de procurori și DNA, și momentul la care intervine sesizarea, la mult timp după săvârșirea presupuselor fapte, ridică un grad înalt de suspiciune asupra acestor demersuri, care servesc unor scopuri politice și au, cel mai probabil, o motivație politică”

Avocatul domnului senator Călin Popescu Tăriceanu a precizat că acuzațiile din dosar sunt vagi, încălcând hotărâri CEDO, senatorul fiind acuzat că a primit mită de la persoane neidentificate. Nu există nici o probă care să susțină suspiciunea rezonabilă că domnul Călin Popescu Tăriceanu a comis vreo infracțiune. Sunt multe documente netraduse, aspect care accentuează problema neclarităților din dosar. Pe de altă parte, chiar dacă acuzațiile ar fi, prin ipoteză, reale, prevederile Codului penal în vigoare în intervalul de timp când se pretinde că s-ar fi comis această infracțiune nu sancționau, ca infracțiune de luare de mită, **fapta funcționarului (public) care, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase (...)**. Abia ulterior, prin intrarea în vigoare a noului Cod penal (anul 2014), a fost considerată infracțiune de luare de mită pretinderea, primirea, acceptarea promisiunii unor astfel de foloase pentru altul, or, într-o asemenea situație, sunt aplicabile prevederile art. 3 Cod penal privind activitatea legii penale.

După studierea referatului, a dosarului, a notelor scrise, având în vedere audierile realizate în cadrul comisiei, ținând cont de dezbaterile efectuate pe parcursul mai multor ședințe, senatorii prezenți în ședința din 29 mai 2019 s-au pronunțat prin vot secret asupra solicitării PÎCCJ de a formula cererea de urmărire penală împotriva domnului senator Călin Popescu Tăriceanu.

Având în vedere că, în urma numărării voturilor (**3 voturi “pentru”, 1 vot “contra” și 2 abțineri**), nu a fost întrunită o majoritate, Comisia juridică transmite plenului Senatului prezentul raport, precum și proiectul de hotărâre anexat, în conformitate cu prevederile art. 161 din Regulamentul Senatului.

Potrivit alin. (7) al art. 161 din Regulament, **Comisia juridică întocmește proiectul de hotărâre privind cererea de urmărire penală.** În ședința de plen, prin vot secret exprimat prin bile, potrivit procedurii reglementate de art. 137 din Regulament, Senatul va hotărî să ceară sau să nu ceară urmărirea penală a domnului senator Călin Constantin Anton Popescu Tăriceanu.

Președinte,

Senator Robert Marius Cazanciuc

Secretar,

Senator ~~Adrian Nicolae/Diaconu~~

Întocmit, consilier Camelia Ene

HOTĂRÂRE
privind cererea de urmărire penală a domnului senator Călin Constantin Anton
Popescu Tăriceanu, fost prim-ministru

Având în vedere Adresa nr. 2666/C/2018 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind solicitarea formulării cererii de urmărire penală a domnului senator Călin Constantin Anton Popescu Tăriceanu, fost prim-ministru, ținând cont de dezbaterile din cadrul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, în temeiul prevederilor art. 109 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 161 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic.

Senatul **cere urmărirea penală/ hotărăște să nu ceară urmărirea penală** a domnului **senator Călin Constantin Anton Popescu Tăriceanu**, fost prim-ministru în perioada 28 decembrie 2004 – 22 decembrie 2008, pentru faptele care fac obiectul Dosarului nr. 532/P/2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din ... iunie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

.....